Dosarul nr. 2c-754/2025
2-25055511-12-2c-23042025

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

12 martie 2026
Judecătoria ***** (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Victor Sandu
Grefier Diana Blîndu
Cu participarea:
Reprezentantul pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next”, avocat Cuzmenco Irina
În lipsa:
Reprezentantul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur”, avocat Dobre Lilia

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” împotriva Societații cu Răspundere Limitată „Art – Next” privind rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06.10.2023, restituirea sumei achitate în mărime de 99582 lei, obligarea pârâtului să dezasambleze mobila instalată conform contractului și să o evacueze din încăpere, încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată, -

a constatat:

La 23 aprilie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societații cu Răspundere Limitată „Art – Next” privind încasarea datoriei, penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta menționează că, între Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” și Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next” a fost semnat un contract de prestare a serviciilor și executare a lucrărilor, și anume Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next” s-a obligat să confecționeze mobilă după design-proiect și desene tehnice aprobate de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur”, precum și să livreze și să instaleze mobila confecționată. La rândul său, Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” s-a obligat să achite pentru aceste servicii și lucrări.

De asemenea, precizează că, suma contractului în mărime de 99582 lei a fost achitată integral la data de 09.10.2023, adică odată cu semnarea contractului. Însă, spre regret, nici până la ziua de azi, adică la mai bine de un an de la semnarea contractului, lucrările la care s-a obligat pârâta nu au fost executate pe deplin şi mobila nu este

instalată integral sau este instalată cu defecte mari, ceea ce evident creează incomodități majore pentru beneficiar.

Reclamanta susține că, termenul de executare a lucrărilor cu tot cu instalare, conform prevederilor contractuale – pct. 3.1, constituia de la 20 la 30 zile. Chiar dacă s-ar lua în considerare prevederile pct. 3.3 din contract şi anume dreptul executorului de a mări timpul de producere a mobilei până la 50 de zile, oricum pârâta este în întârziere majoră, adică esențială, cu executarea obligațiilor sale.

Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur" indică faptul că, anterior, la data de 10.01.2024, i-a oferit pârâtei în temeiul prevederilor art. 909 alin. (1) din Codul civil un termen suplimentar pentru executarea integrală a contractului, prin notificarea expediată, pe care aceştia au recepționat-o la adresa de e-mail. După aceea, pârâta a m-ai executat careva lucrări referitor la mobila instalată necorespunzător şi incomplet, dar de atunci alte acțiuni nu au mai fost întreprinse, mobila instalată rămânând incompletă până la ziua de azi.

Astfel, menționează că, la data de 11.10.2024, în adresa pârâtei a fost expediată o somație – notificare din partea avocatului Dobre Lilia, prin care pârâta a fost notificată privind rezoluțiunea contractului începând cu data recepționării notificării și a fost somată până la data de 01.11.2024 să restituie integral suma achitată în mărime de 99582 lei plus suma penalității în mărime de 10% din suma contractuală, precum şi să dezasambleze mobila instalată conform contractului și să o evacueze din încăpere. Spre regret, scrisoarea s-a întors ca nereclamată. Au rămas fără răspuns şi toate apelurile telefonice efectuate în adresa pârâtei.

Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur" invocă faptul că, a fost nevoită să apeleze la mediator pentru a încerca să soluționeze litigiul pe cale amiabilă şi extrajudiciară. Însă, deși inițial pârâta a răspuns la mesaje şi chiar a promis că persoana responsabilă se va prezenta la fața locului şi va înlătura neajunsurile, iarăşi, spre regret, toate promisiunile au rămas nerealizate. Iar la data de 26.11.2024 mediatorul Cojocari Victor i-a înmânat notificarea privind neînceperea procedurii de mediere, în legătură cu faptul că pârâta aşa şi nu a semnat contractul de mediere.

Reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur" a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, încasarea de la pârâta Societatea cu Răspundere Limitată ,,Art – Next" în beneficiul reclamantei a datoriei în mărime de 99582 lei, penalității de întârziere în mărime de 9958,20 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 15 iulie 2025, Societatea cu Răspundere Limitată ,,Art – Next"a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur", prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 23 – 29).

În motivarea referinței, menționează că, la data de 03.10.2023 reprezentatul pârâtei a fost contactat de către dna Cristina Bondarenco, care din numele reclamantei a solicitat confecționarea şi instalarea mobilierului în apartamentul ultimei. Totodată, i-a comunicat pârâtei că beneficiarul formal a lucrărilor va fi persoana juridică Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur". Astfel, dna Cristina Bondarenco prin intermediul aplicației „Viber" a expediat câteva imagini a mobilierului dorit.

De asemenea, susține că, la data de 06.10.2023 între pârâtă și reclamantă a fost încheiat contractul nr. 02/10 prin care pârâta şi-a asumat obligația să confecționeze și să instaleze mobila pentru bucătărie, dormitor pentru copil şi dulap-cupe în antreu. Astfel, potrivit anexei nr. 2 la contract, costul lucrărilor de confecţionare a mobilierului pentru bucătărie a fost de 57023 lei, mobila în dormitor pentru copil – 34596 lei, dulap-cupe – 9233 lei, în total suma de 100852 lei. La rugămintea dnei Cristina Bondarenco s-a redus prețul inițial la 99582 lei.

Pârâta afirmă că, conform contractului de tip standard, termenul executării lucrărilor a fost stabilit de la 20 zile până la 30 zile, însă dat fiind faptul că în apartamentul în care urma să fie instalată mobila la comandă, se efectua reparație, din care cauză executarea lucrărilor la rugămintea dnei Cristina Bondarenco s-au amânat. Faptul efectuării lucrărilor de reparație se confirmă prin înregistrările foto şi video din 13.11.2023.

Totodată, invocă faptul că, şi proiectul lucrărilor a fost modificat de mai multe ori, şi în redacție finală a fost aprobat doar la 23.11.2023, cu unele excepții. În special, clientul nu s-a decis în privința tehnicii pentru bucătărie, care urma să fie incorporată în mobilierul confecționat. Astfel, la data de 29.11.2023 dna Cristina Bondarenco i-a expediat reprezentantului pârâtei un mesaj prin aplicația „Viber” cu link-ul modelului hotei telescopice şi cuptorului electric incorporabil; la data de 20.12.2023 dna Cristina Bondarenco i-a expediat reprezentantului pârâtei un mesaj prin aplicația „Viber” un mesaj cu link-ul plitei incorporabile pe care intenționa s-o cumpere pentru bucătărie; în afară de aceasta, prin intermediul aplicației „Viber” doamna continua să precizeze unele detalii a comenzii; la data de 26.12.2023 dna Cristina Bondarenco îl informează pe reprezentantul pârâtei că pe 27.12.2023 (ziua de miercuri) tehnica pentru bucătărie va fi livrată la apartament, la care reprezentantul pârâtei îi comunică că pe joi – vineri (28 – 29 decembrie 2023) va avea loc montarea mobilierului pentru bucătărie şi dormitorul copilului.

De asemenea, susține că, pe data de 27.12.2023 doamna Cristina Bondarenco îi scrie reprezentantului pârâtei că hota incorporabilă pe care intenționa s-o procure deja s-a vândut şi îi expediază un mesaj cu un alt model de hotă, la care reprezentantul pârâtei îi comunică că modelul respectiv nu corespunde dimensiunilor mobilierului deja confecționat conform modelului expediat la data de 29.11.2023.

Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next” afirmă că, într-un final, întreg mobiler a fost instalat pe data de 20.01.2024. După instalarea mobilierului, dna Cristina Bondarenco a refuzat să semneze actul de predare – primire a lucrărilor, motivând aceasta precum că are anumite obiecții la comanda executată, la care reprezentantul pârâtei i-a explicat că urmează să semneze actul de predare – primire în care să menționeze toate obiecțiile sale. Însă, reclamanta categoric a refuzat să semneze actul respectiv.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind încasarea sumei datorate în mărime de 99582 lei, pârâta invocă faptul că, între părți au fost instituite raporturile civile cuprinse de antrepriză, fiind aplicabile speței prevederile art. 1352 din Codul civil. Întrucât în anexa nr. 2 la contract, coordonată cu beneficiarul/reclamanta erau detaliat descrise obiectele de mobilier care urmau a fi confecționate, antreprenorul/pârâta potrivit

lit. a) alin. (1) art. 1340 din Codul civil avea obligația să execute întocmai aceste instrucţiuni. În conformitate cu prevederile alin. (1) art. 1339 din Codul civil, pârâta prin executarea lucrărilor a atins rezultatul concret convenit la momentul încheierii contractului.

De asemenea, susține că, dat fiind faptul că beneficiarul/reclamanta iniţial nu i-a comunicat antreprenorului/pârâtei informația referitor la tehnica de bucătărie care urma să fie incorporată în mobila confecționată, ultimul corespunzător alin. (2) art. 1337 din Codul civil a suspendat executarea comenzii până când la data de 20.12.2023 i-a fost expediată informația la toată tehnica de bucătărie.

Totodată, precizează că, întrucât reclamanta îşi argumentează pretențiile sale pe existența unor vicii în lucrarea executată, consideră aplicabile speţei şi prevederile alin. alin. (1) și (2) ale art. 1354 din Codul civil, art. 1363 și art. 1364 din Codul civil. Aceeaşi prevedere se răgăseşte şi în pct. 7.3 a contractului, care prevede că clientul care a găsit deficiente în fabricare sau instalarea mobilierului la recepția sa este în drept să se refere la ele ulterior, în cazul în care acestea au fost înregistrate în actul de predare – primire.

Astfel, pârâta invocă faptul că, beneficiarul urma să menționeze viciile și abaterile descoperite în actul de predare – primire, însă contrar dispozițiilor atât legale, cât și contractuale, deşi viciile invocate au fost descoperite odată cu instalarea mobilierului la data de 20.01.2024, reclamanta a refuzat să le indice în actul de predare – primire conform procedurii stabilite.

De asemenea, pârâta menționează că, în discuțiile telefonice şi mesajele din aplicația „Viber” nu a refuzat să examineze viciile și eventual să le remedieze cu condiția consemnării acestora în actul de predare – primire. Mai mult ca atât, nu a refuzat inițierea procedurii de mediere, dar a invocat necesitatea semnării actului de predare – primire, în care reclamanta să-şi formuleze toate obiecțiile. Însă, dat fiind faptul că reclamanta a refuzat să semneze actul respectiv, procedura de mediere nu a avut loc.

Cu referire la viciile şi abaterile invocate de reclamantă în cererea înaintată, Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next” precizează următoarele:

- Reclamanta invocă pârâta nu a instalat hota incorporabilă în mobilerul pentru bucătărie. Însă, potrivit contractului din 06.10.2023 pârâta şi-a asumat obligația de confecționare şi instalare a mobilierului, dar nu s-a obligat să instaleze tehnică incorporată;
- Cu referire la incomoditățile invocate în utilizarea uşilor dulapurilor mobilierului din bucătărie, pârâta susține că atât designul cât şi dimensiunile mobilierului comandat a fost coordonat cu clientul şi proiectul final a fost confirmat de reclamantă. Astfel, obiecţiile reclamantei în această parte nu pot fi imputate pârâtei şi urmează a fi respinse;
- Reclamanta invocă defectul în blatul de bucătărie în regiunea chiuvetei de bucătărie. Însă, după instalarea mobilierului în bucătărie, angajatorii pârâtei au efectuat o înregistrare video, prin care se confirmă că acest defect lipsea. Presupune că defectul respectiv ar fi apărut la instalarea chiuvetei de către alte persoane şi respectiv nu poate fi imputat pârâtei;

- Referitor la invocarea decalajului între componentele mobilierului din bucătărie, pârâta menționează că, conform standartelor de confecționare şi montare a mobilerului aceste decalaje sunt admisibile, iar folosirea adezivului pentru mobila din lemn este o practică normală şi nu poate fi considerată drept un viciu sau abatere.

Societatea cu Răspundere Limitată ,,Art – Next" indică faptul că, reclamanta nu a invocat nici o normă juridică care ar justifica încasarea sumei datorate în mărime de 99582 lei. Or, tot mobilierul a fost confecționat şi instalat, iar în situația când reclamanta nu solicită rezoluțiunea contractului de antrepriză cu aplicarea efectelor juridice corespunzătoare, nu este clară sintagma încasarea sumei datorate.

De asemenea, susține că, toate obiecțiile reclamantei se referă doar la viciile mobilierului de bucătărie, însă cum rezultă din contract, pe lângă acest mobilier a fost confecționată și instalată și altă mobilă, în special, pentru dormitorul copilului, dulap-cupe pentre antreu, în privința cărora reclamanta nu a formulat care obiecții, însă solicită încasarea întregii sume achitate în baza contractului, ce reprezintă încă o contradicție semnificativă cu cadrul legal aplicabil speței.

Cu referire la cerința reclamantei privind încasarea penalității de întârziere în mărime de 9958,20 lei, pârâta menționează că, cum a fost specificat în Capitolul II a referinței, procesul de confecționare mobilierului a fost suspendat din 2 motive. În primul rînd, în apartamentul în care urma să fie instalată mobila se efectua reparația, fapt confirmat prin înregistrările foto şi video. Astfel, cum se observă din înregistrările respective, la momentul luării măsurărilor de angajatorii pârâtei reparația apartamentului nu era finisată. Iar pentru a confecționa mobilierul comandat pârâta avea nevoie de infomația referitor la modelul şi dimensiunile tehnice incorporate. Această informație a fost transmisă doar pe data de 20.12.2023.

Astfel, din data de 20.12.2023 când pârâta a primit instrucțiunile finale din partea reclamantei urmează a fi calculat termenul pentru executarea comenzii. Respectiv, având în vedere că mobilierul a fost instalat integral pe data de 20.01.2024, consideră că pârâta a respectat termenul de 30 zile prevăzut în pct. 3.1 a contractului. Ca urmare, presupusa întârziere a pârâtei nu se confirmă atâta timp cât anume partea reclamantă a împiedicat executarea lucrărilor de la încheierea contractului, de la 06.10.2023 până la 20.12.2023.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei avocatul Dobre Lilia în interesele reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur" a înaintat o cerere de completare a obiectului acțiunii, prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06.10.2023, obligarea pârâtei de a restitui reclamantei suma achitată pentru confecționarea mobilei în mărime de 99582 lei, încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a penalității de întârziere în mărime de 9958,20 lei, obligarea pârâtei să dezasambleze mobile instală conform contractului nr. 02/10 din 06.10.2023 şi să o evacueze din încăpere, încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată (f.d. 63 – 64).

În ședința de judecată avocatul Cuzmenco Irina în interesele pârâtei Societatea cu Răspundere Limitată ,,Art – Next" nu a recunoscut acțiunea şi a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, cu toate motivele de fapt şi de drept invocate în referință.

În ședința de judecată avocatul Dobre Lilia în interesele reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată ,,Elit – Tur" nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de amânare a

şedinţei de judecată care prin încheierea protocolară a instanţei a fost respinsă ca neîntemeiată, pe motivul că data şedinţei a fost stabilită în comun cu părţile la proces.

Potrivit art. 206 alin. alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă reclamantul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar pîrîtul nu cere soluţionarea cauzei în fond, instanţa scoate cererea de pe rol dacă prin acest act procedural nu se încalcă dreptul altor participanţi la proces. Dacă scoaterea cererii de pe rol încalcă dreptul altor participanţi la proces, instanţa examinează cauza în lipsa reclamantului. Neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului, sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amîna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia.

Astfel, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului reclamantei, avocat Dobre Lilia.

Audiind participantul la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur", reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din materialele cauzei se constată că, la 06 octombrie 2023, între Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next" în calitate de executor și Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur" în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul nr. 02/10, potrivit căruia, executorul s-a obligat de a confecționa mobilă strict după design-proiect și desene tehnice conform anexei nr. 1 aprobată de beneficiar, care este parte indispensabilă a prezentului contract, în continuare „mobilă" și de a confecționa și livra beneficiarului mobila în cantitatea și asortimentul indicat în anexa nr. 2, care este parte indispensabilă a prezentului contract, iar beneficiarul s-a obligat să achite și să primească mobila (f.d. 11).

Potrivit pct. pct. 2.1 și 2.2 din contract, costul total al mobilierului este 99582 lei, iar beneficiarul la momentul semnării contractului efectuează o sumă în avans în mărime de cel puțin 100% din valoarea totală a mobilei, ceea ce constituie 99582 lei.

Potrivit actului de verificare a decontărilor între societățile vizate, pentru perioada 01 ianuarie 2023 – 18 decembrie 2023, se atestă că, Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur" a achitat executorului Societatea cu Răspundere Limitată „Art – Next" suma de 99582 lei, în baza ordinului de plată nr. 557 din 09 octombrie 2023 (f.d. 12).

Urmează de reținut că, la 10 ianuarie 2024, prin inermediul de e-mail, Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur" a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Art – Next" o notificare prin care a solicitat achitarea amenzii și executarea obiectului contractului în termen de 7 zile, din momentul primirii notificării (f.d. 13 – 14).

Ulterior, la 11 octombrie 2024, avocatul Dobre Lilia în interesele reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Art – Next” o somație – notificare de executare a obligațiilor pecuniare, prin care a notificat pârâta despre rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06 ocotmbrie 2023, începând cu data recepționării prezentei notificări și a solicitat restituirea sumei integrale achitate în mărime de 99582 lei până la data de 01 noiembrie 2024, penalității de întârziere în mărime de 10% din suma contractuală și dezasamblarea mobilei instalate conform contractului și evacuarea acesteia din încăpere. Însă, notificarea nu a fost recepționată de pârâtă, fiind restituită cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 15 – 16).

Astfel, la 06 noiembrie 2024, Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” s-a adresat la Biroul Individual al Mediatorului „Victor Cojocari” pentru soluționarea litigiului prin mediere, însă, procedura de mediere nu a avut loc, fapt confirmat prin notificarea privind neînceperea procedurii de mediere nr. 1599/NE/24 din 26 noiembrie 2024 (f.d. 18).

În consecință, la 23 aprilie 2025, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, fiind completată/concretizată pe parcursul examinării cauzei prin cererea de completare a obiectului acțiunii înaintată de avocatul Dobre Lilia în interesele reclamantului Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur”.

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. a) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod Civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 774 alin. (1) Cod Civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod Civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 776 Cod Civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 858 alin. alin. (1), (2) Cod Civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 901 alin. (1) lit. a) și alin. (5) Cod Civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligației. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

În conformitate cu art. 992 Cod Civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Totodată, instanța de judecată menționează că, reprezentantul reclamantei invocă în cererea de chemare în judecată că între părți a fost încheiat un contract de prestări servicii, pe când reprezentantul pârâtei susține că contractul încheiat reprezintă un contract de antrepriză.

Astfel, instanța la determinarea naturii juridice a contractului încheiat între părți, urmează să țină cont de regulile privind interpretarea contractelor.

Conform art. 1100 alin. alin. (1) și (2) Cod Civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credinţe. Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi.

Potrivit art. 1101 Cod Civil, la interpretarea contractului se va ţine cont de natura lui, de circumstanţele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părţi sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la şi de după încheierea contractului, precum şi de uzanţe.

În acest sens, instanța reține că simpla denumire a contractului sau formularea utilizată de una dintre părți nu este determinantă pentru stabilirea naturii juridice a raportului juridic. Relevantă este intenția reală a părților și scopul economic al contractului, deduse din conținutul obligațiilor asumate și din modul de executare a acestora.

Astfel, analizând clauzele contractului nr. 02/10 din 06 octombrie 2023, instanța constată că pârâta și-a asumat obligația de a confecționa mobilă conform design-proiectului și desenelor tehnice aprobate de beneficiar, de a livra și instala mobilierul respectiv, iar reclamanta și-a asuma obligația de a achita prețul convenit și de a recepționa lucrarea executată.

Totodată, în anexele nr. 2 la contract (f.d. 45 – 53) este indicată descrierea detaliată a obiectelor de mobilier ce urmau a fi confecționate, inclusiv costul individual al acestora, ceea ce denotă că părțile au urmărit realizarea unui rezultat concret al lucrării, și anume confecționarea unor bunuri determinate.

În aceste condiții, prestația principală a pârâtei nu constă într-o simplă activitate sau într-o obligație de diligență caracteristică contractelor de prestări servicii, ci în obținerea unui rezultat determinat al muncii – confecționarea și instalarea mobilierului convenit.

Mai mult ca atât, contractul prevede obligația de recepționare a lucrării prin actul de predare – primire, precum și posibilitatea invocării eventualelor deficiențe ale lucrării, elemente care sunt specifice raportulilor juridice de antrepriză.

Prin urmare, interpretând contractul în conformitate cu dispozițiile art. 1100 și art. 1101 din Codul civil, ținân cont de conținutul obligațiilor asumate, de obiectul

contractului și de scopul urmărit de părți la momentul încheierii acestuia, instanța ajunge la concluzia că raportul juridic dintre părți întrunește elementele definitorii ale contractului de antrepriză prevăzut la art. 1352 din Codul civil, care stipulează că, prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit. Obiectul contractului de antrepriză poate fi atât producerea sau transformarea unui bun, cât şi obţinerea unor alte rezultate prin efectuarea de lucrări.

Cu referire la cerința reclamantei privind rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06.10.2023, instanța de judecată reține următoarele.

Instanța de judecată menționează că, reclamanta invocă ca temei privind rezoluțiunea contractului art. 916 alin. alin. (1) și (2) lit. lit. a) și b) și art. 917 alin. (1) din Codul civil.

Astfel, potrivit art. 916 alin. alin. (1) și (2) lit. lit. a) și b) din Codul civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune dacă neexecutarea de către debitor a obligației contractuale este esențială. Neexecutarea obligației contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului.

În acest sens, instanța de judecată menționează că rezoluțiunea contractului reprezintă o sancțiune civilă aplicată în cazul neexecutării esențiale a obligațiilor contractuale, având ca efect desființarea contractului și repunerea părților în situația anterioară, însă aceasta poate fi dispusă doar în situația în care se constată existența unei neexecutări esențiale a obligațiilor asumate de debitor/antreprenor.

Astfel, instanța constată că, reclamanta își întemeiază acțiunea pe faptul că pârâta nu și-a executat integral și corespunzător obligațiile contractuale, invocând existența unor deficiențe ale mobilierului instalat și faptul că anumite elemente nu au fost instalate.

Totuși, din discuțiile purtate prin intermediul aplicației ,,Viber" între reprezentanții părților (f.d. 31 – 44, 66 – 80), cât și din declarațiile reprezentantului pârâtei date în cadrul ședinței de judecată, rezultă că pârâta a confecționat și instalat mobilierul comandat în conformitate cu prevederile contractului, iar la data instalării întregului mobilier – 20 ianuarie 2024, reprezentantul pârâtei a prezentat reclamantei spre semnare actul de primire – predare a mobilei (f.d. 30), însă ultima a refuzat să îl semneze și să indice în mod concret obiecțiile sale.

Astfel, nu poate fi reținută simpla afirmație privind o pretinsă instalare incompletă sau existența unor defecte majore, în lipsa unor probe certe și concludente, cum ar fi un act de constatare, raport de expertiză.

Totodată, potrivit art. 1363 alin. alin. (1) și (2) Cod Civil, după executarea lucrării, clientul este obligat să recepţioneze lucrarea în modul, la locul şi în termenul stabilit de legislaţie sau de contract. Recepţionarea este o declaraţie prin care clientul acceptă lucrarea, cu sau fără rezerve.

Astfel, instanța reține că, reclamanta era obligată să recepționeze mobila și să semneze actul de primire – predare, cu sau fără rezerve. Însă, deși ultima a recepționat mobila, aceasta a refuzat să semneze actul respectiv.

Potrivit art. 1364 alin. (1) Cod civil, viciile şi abaterile constatate trebuie stipulate în actul de recepţionare semnat de părţi sau întocmit unilateral, în care se stabileşte modul, condiţiile şi termenele de înlăturare a viciilor şi a abaterilor constatate.

Mai mult ca atât, la pct. 7.3 din contract, părțile au stabilit în mod expres că, clientul care a găsit deficiențe în fabricarea sau instalarea mobilierului la recepția sa este în drept să se refere la ele ulterior, în cazul în care acestea au fost înregistrate în actul de primire – predare.

Conform art. 1369 alin. alin. (1) și (2) Cod Civil, clientul poate declara rezoluțiunea antreprizei pentru un viciu al lucrării conform dispozițiilor legale privind neexecutarea obligațiilor. În sensul art. 916, neexecutarea este esențială atunci cînd remedierea viciului a eșuat.

În aceste condiții, instanța conchide că, nu poate fi reținută existența unei neexecutări esențiale, atât timp cât reclamanta nu a indicat în actul de primire – predare sau într-un act întocmit unilateral care sunt viciile pretins existente, deși potrivit art. 1364 alin. (1) din Codul civil și pct. 7.3 din contract acestea urmau a fi indicate la momentul recepționării lucrării, neacordând astfel pârâtei posibilitatea de a le remedia, condiție necesară pentru aplicarea art. 1369 din Codul civil coroborat cu art. 916 din Codul civil.

În conformitate cu art. 917 alin. (1) Cod Civil, creditorul are dreptul la rezoluțiune în caz de neexecutare a obligației contractuale dacă i-a acordat debitorului, prin notificare, un termen suplimentar rezonabil pentru executare, iar debitorul nu a executat în acest termen.

Prin urmare, instanța reține că nici această condiție nu a fost întrunită de reclamant, or, prin notificarea expediată la 10 ianuarie 2024 (f.d. 13 – 14), pârâtei i-a fost acordat un termen de 7 zile pentru executarea obiectului contractului, termen care nu poate fi considerat rezonabil pentru remedierea pretinselor neconformități.

Mai mult ca atât, instanța reiterează că, reclamanta nu a semnat actul de primire – predare, în notificarea expediată nu a indicat în mod concret care sunt obiecțiile sale, care elemente ale mobilierului ar fi neexecutate sau neconforme și în ce constau pretinsele defecte.

În consecință, o notificare formală, lipsită de descrierea exactă a neconformităților invocate nu produce efectele juridice prevăzute de art. 917 alin. (1) Cod civil, întrucât nu oferă debitorului posibilitatea reală și efectivă de executare sau remediere.

Conform art. 921 alin. (2) Cod Civil, partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluțiunii conform alin. (1), să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărîre judecătorească. În condițiile Codului de procedură civilă, partea îndreptățită poate modifica acțiunea în declarare a rezoluțiunii într-o acțiune în executare silită a obligației contractuale și invers.

În speță, deși reclamanta a solicitat instanței să dispună rezoluțiunea contractului, aceasta nu a invocat și nici nu a demonstrat care este interesul său justificat, în sensul articolului citat. Mai mult ca atât, din probele prezentate nu rezultă că neexecutarea

invocată ar fi produs un prejudiciu sau un dezechilibru contractual de natură să justifice intervenția instanței pentru rezoluțiunea contractului.

Suplimentar, instanța reține și prevederile art. 922 alin. (1) Cod Civil, potrivit cărora, dacă executarea s-a oferit cu întîrziere sau executarea efectuată nu corespunde în alt mod contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune pentru acea neexecutare în cazul în care declarația de rezoluțiune nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.

Astfel, din materialele cauzei și explicațiile reprezentantului pârâtei rezultă că mobila a fost instalată integral la 20 ianuarie 2024, însă notificarea privind rezoluțiunea contractului a fost expediată la 11 octombrie 2024, peste aproximativ 9 luni de la constatarea pretinselor vicii. În aceste condiții, instanța apreciază că declarația de rezoluțiune nu a fost notificată într-un termen rezonabil și prin urmare, reclamanta și-a pierdul dreptul de a solicita rezoluțiunea contractului pe acest temei.

Prin urmare, reieșind din normele legale menționate mai sus în coroborare cu materialele cauzei și faptele stabilite, instanța de judecată respinge ca neîntemeiată cerința reclamantei privind rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06.10.2023.

Totodată, având în vedere că instanța a respins pretenția privind rezoluțiunea contractului, instanța respinge și pretențiile reclamantei privind restituirea sumei achitate în mărime de 99582 lei, obligarea pârâtului să dezasambleze mobila instalată conform contractului și să o evacueze din încăpere și încasarea penalității de întârziere, pe motivul că reprezintă pretenții subsecvente.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) și art. 96 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată, precum și cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Dat fiind faptul că acţiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” este respinsă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge și capătul de cerere cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elit – Tur” împotriva Societații cu Răspundere Limitată „Art – Next” privind rezoluțiunea contractului nr. 02/10 din 06.10.2023, restituirea sumei achitate în mărime de 99582 lei, obligarea pârâtului să dezasambleze mobila instalată conform contractului și să o evacueze din încăpere, încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Victor Sandu